

I et interview i CBS for et par dage siden indrømmede præsident Bush en række af de fejl, der var begået. Han går sådan set meget vidt i retning af at indrømme fejlene. Derfor havde vi også håbet på en ny kurs og ikke en ny fejl. Men den nye kurs er ikke kommet, og jeg synes, det er vigtigt, at den danske regering gør det klart, at man fortsat her i landet mener, at det skulle have været Baker-Hamilton-rapporten, der skulle ligge til grund for den amerikanske politik.

Præsident Bush er i dag mindretalspræsident. Han tabte flertallet ved midtvejsvalget i november, han er mindretalsrepræsentant, og jeg synes, at den amerikanske opinion og Kongressen også har brug for at vide, hvad vi her i landet tænker, nemlig at vi fortsat synes, at Baker-Hamilton-rapporten var det rigtige udgangspunkt.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Lad mig henvise til den modtagelse af Bushs plan, som Baker og Hamilton selv kom med, som man kan se i en pressemeddelelse udsendt den 11. januar 2007, hvor der bl.a. står: Vi støtter mange af de målsætninger, som præsident Bush har sat op for Irak. Så er det i øvrigt uddybet. Om det der meget kontroversielle punkt i Bushs plan, som handler om midlertidigt at forøge antallet af tropper i Bagdad, henviser Baker og Hamilton i deres fælles pressemeddelelse til, at det jo også indgår som en af de muligheder, der er beskrevet i Baker-Hamilton-rapporten. Så Bush har ikke fulgt alle anbefalinger, han har faktisk fulgt nogle af dem, og jeg mener, at det må være en amerikansk afgørelse.

Niels Helveg Petersen (RV):

To anbefalinger følger han så åbenlyst ikke. For det første anbefalingen om, at der skulle indledes en direkte dialog med Syrien og Iran. Den danske udenrigsminister har i øvrigt stærkt tilsluttet sig, at der skulle indledes en direkte dialog med Iran og Syrien, og siger om Bushtalen, at det må han jo selv om, men vi mener fortsat, det var rigtigt at indlede en sådan dialog. Jeg skal ikke afkræve statsministerens svar på udenrigsministerens udtalelser, men det har han altså givet udtryk for.

For det andet indgår det også som en sætning i Baker-Hamilton-rapporten, at man måske godt kunne have en midlertidig forøgelse, vel at mærke hvis det var kædet sammen med en tilbagetrækningsstrategi. Det var det, der helt savnedes i Bushs tale, og det vil jeg godt høre statsministerens kommentar til.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg ser det jo sådan, at det netop er kædet sammen med den irakiske regerings ambitioner om at kunne overtage ansvaret for sikkerheden i november 2007. Man kan så sige, at præsident Bush ikke på nuværende tidspunkt ved, om det kan lade sig gøre, om det er realistisk, men henviser i sin tale og sin plan til, at det er de irakiske ambitioner. Så faktisk er den midlertidige forøgelse af tropper i Bagdad kædet sammen med de irakiske ambitioner om hurtigere at kunne overtage ansvaret for sikkerheden.

For så vidt angår dialogen med Syrien og Iran, er det faktisk sådan, at den irakiske regering har en dialog med Syrien og Iran. Og jeg synes da, det er meget fornuftigt, at Irak udfolder bestræbelser på at få et fornuftigt forhold til sine naboer. Men som jeg har gentaget flere gange: Jeg er også tilhænger af en dialog med alle lande i regionen, der vil arbejde konstruktivt for at finde løsninger.

Kl. 14.10

Formanden:

Så er det hr. Niels Helveg Petersen for et sidste spørgsmål.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg kunne egentlig godt have tænkt mig, at statsministeren havde udtalt sig lidt mere på linje med sin vicesstatsminister, hr. Bendt Bendtsen, som præsenteret for Bushs udspil jo sagde: Jeg er ikke imponeret. Statsministeren har, synes jeg, lagt sig alt for tæt op ad præsident Bushs seneste udspil i stedet for at holde fast ved hovedpunkterne i Baker-Hamilton-rapporten.

Igen vil jeg gerne sige, at når det er vigtigt, at vi også lader vor røst høre i den debat, er det såmænd ikke så meget alene på grund af den danske opinion, men også på grund af opinionen i USA. Jeg mener, at vi også herfra skal sende et signal til det flertal i den amerikanske befolkning, der ved midtvejsvalget sagde nej til den kurs, som præsident Bush fører. Jeg synes, at det er et godt bidrag til den amerikanske debat, at der også kommer klar tale fra dansk side. Det er statsministeren jo ellers så meget tilhænger af. Hvorfor kommer det ikke her? Hvorfor kommer der ikke her efter Bushs tale en fortsat stærk opbakning til Bakerplanen?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det har jeg jo faktisk også sagt flere gange i dag: Det, jeg sagde og mente om Baker-Hamilton-